

V Concurs Literari “Sant JordiJordi”

PENSAMENTS

Mercè Mayol Roca

1r Premi Categoria Socis i familiars

Sempre he pensat que la genealogia es molt interessant, que té molt significat, perquè per saber qui ets has de conèixer les teves arrels. M'encanta descobrir persones de la meua família, i encara m'agrada més trobar-ne alguna que ha nascut el mateix dia que jo.

La genealogia es una part molt important de la meua vida. Els meus pares hi estan molt aficionats i des que era petita em portaven a arxius de diferents ciutats per fer recerca. Ells miraven llibres antics i prenién apunts mentre jo dibuixava a la meua llibreta. Tinc molts bons records que estan relacionats amb la genealogia o la seva recerca i això fa que quan hi pensi somrigui instantàniament.

Ara estic estudiant batxillerat i faig el meu treball de recerca sobre aquest tema i, la veritat, es que hi ha una cosa que ronda al meu cap des de fa dies. Suposo que de veure tants arbres genealògics, veig les coses diferents, ara. M'he adonat que en un arbre genealògic hi ha molts noms i, la majoria d'ells està acompanyat de dos anys separats per un guió, el de naixement i el de mort. Abans no n'era conscient d'això, però cada un d'aquest guions és una vida. Una vida que després d'acabar-se només en queda l'any que va començar i l'any que va acabar separats per un guió i uns records que es van perdent a través de les generacions.

El simple fet que una petita línia siguin la representació d'una vida plena de pensaments, aventures, converses, discussions, malentesos, somriures, rialles i moltíssimes coses més em deixa impressionada.

Quan penso que al morir jo la meua vida seran dos nombres i un guió m'esgarrafa. Totes les alegries que he viscut, els moments difícils dels que m'ha costat sortir, els esforços que he posat en els estudis, les hores dedicades a fer les coses que m'agraden, les hores sacrificades per aconseguir un objectiu, tots els pensaments que he tingut, les cançons escoltades, els llibres llegits, els sentiments sentits, les petites rutines de cada dia... tot això que ara considerem tant i tant important, bàsicament al que diem vida, quedarà reduït a un petit i insignificant guió entre dos nombres.

Cada vegada que ho penso, em desespero. Es una cosa que la majoria de gent no veu, però quan te n'adones, et quedes impressionat.

Crec que la vida s'ha de viure al moment i aprofitar. Has de fer el que et faci feliç, i no deixar que ningú et tregui el somriure de la cara, perquè ja que tot el que fem serà oblidat, millor disfrutar del moment.

I si la nostra vida al final s'ha de convertir en un guió jo dic a tot aquell que llegeixi aquesta reflexió: “Que tinguis un bon guió”.

EL MEU TIET

Paula Pérez
(Escola Sant Juan Bosco d'Horta)

1r Premi Categoria Escoles

Encara que no senti el teu contacte,
Sento la teva presència
plena d'alegria i harmonia
Que em fa viure cada dia.

Pensar que no sentiré mai més la teva veu,
Que el teu rostre es vagi difuminant...
em causa melancolia
però em consola sentir la teva companyia.

Sembla mentida que ja hagi passat un any,
que no pugui abraçar-te i dir-te que t'estimo.
però haver compartit tants bons moments,
ho penso i m'animo.

El teu gos Nanuk,
ha volgut reunir-se amb tu.
Et trobava a faltar,
ara tots dos podeu descansar.

Has estat amant dels animals, de la muntanya,
de l'aire i del sol.
sempre el teu record m'acompanya
mai ens sentim sols.

Encara que no has pogut superar el tractament,
Em deies sempre "cuca" afectuosament.
Volies descansar a la natura
i les teves cendres estan ja a les altures.

Em sento tan orgullosa d'haver sigut la teva neboda,
i de compartir tants bons moments amb tu,
que si algun dia arriba la meva boda,
el meu cor, tindrà un lloc especial per a tu.

M'encantaria que algun dia ens tornéssim a veure,
Per abraçar-te i dir-te el que t'estimo.
Si de vegades la tristesa em fa caure,
el teu record em dóna força per aixecar-me.

No et feies sentir gaire,
però la teva mirada ho deia tot.
Els teus consells no han quedat mai a l'aire,
per a tots eres el millor.

Quan pujo la mirada al cel
sembla que encara et veig.
Amb la teva anada
em vaig donar compte del que t'estimava.

Aquest és l'homenatge al meu tiet.
Sempre et portaré al cor i
t'envio un petonet,
espero que t'arribi allà on tu estiguis.

EL MEU ESCUT

Núria Mayol Roca

1r Premi Categoria Infantil

